

"LA BELLE HELENE"

Opéra-bouffe in drie bedrijven van [Jacques Offenbach](#) op een tekst van [Henri Meilhac](#) en [Ludovic Halévy](#). De creatie vond plaats in the Théâtre des Variétés te Parijs op 17 december 1864. We woonden op 23 december een voorstelling bij in de Luikse Opera.

Het is ondertussen al een traditie geworden: in de eindejaarsperiode voert de Opéra Royal de Wallonie steevast een

operette op. Soms gaat het om een anderstalige compositie in een Franse vertaling maar dit jaar werd met "[La belle Héléne](#)" gelukkig gekozen voor een door en door Frans werk. Het betreft één van de betere werken van Offenbach en meteen ook een van zijn grootste successen met een aantal melodieën die ook nadien nog in het hoofd van menig toeschouwer blijft spelen.

Het Franse regisseursduo Corinne en Gilles Benizio koos ervoor om een soort "authentieke" versie van "La belle Héléne" te brengen. Zo werd teruggegrepen op de oorspronkelijke versie van het libretto waarbij de zang veel meer afgewisseld wordt met dialogen. Voor de rollen van Ménélas, Calchas en Ajax I werden geen operazangers gecast maar wel zingende acteurs. De scène van het ganzenspel dat normaal gesproken weggeknipt wordt, werd in Luik wel gespeeld. Het resultaat was een opvoering die inclusief pauze ruim langer dan drie uur duurde en die, mede door de uitgebreide dialogen, bij aanvang wat moeilijk van de grond kwam. Maar het gevoel voor humor van het regieteam maakte dit ruimschoots goed en na een half uurtje was de voorstelling goed op gang.

Corinne en Gilles Benizio, in Frankrijk bekend als [Shirley en Dino](#), kozen voor een verademend klassieke aanpak. De decorstukken bestonden uit kitscherige beschilderde panelen en waren in felle kleuren uitgevoerd. Samen met het al hevige kleurenpalet van de kostuums werd een soort oude Griekse stripwereld gecreëerd, een idee dat ons perfect lijkt aan te sluiten bij de stijl van het werk. Uiteraard ontbraken ook een aantal komische elementen niet. Zo was Orestes een anachronisme als "hardrocker" en werd de dode tijd tijdens de decorwisseling handig overbrugd door de solisten die voor het gesloten doek onder andere een hilarische interpretatie van "mnah-mnah" (in het Frans: "mais non, mais non") ten beste gaven.

Uiteraard mogen we bij al dat visuele geweld het muzikale niet vergeten. En ook dat was, zoals gebruikelijk in de ORW, meer dan behoorlijk. Alexise Yerna, die na een paar jaar afwezigheid opnieuw de weg naar Luik gevonden lijkt te hebben, is perfect als Héléne. Niet enkel de looks maar ook de stem zijn de rol op het lijf geschreven. Ook Florian Laconi, nochtans meestal actief in een heel ander repertoire, gaf een vocaal gave, zij het scenisch wat bescheidener interpretatie van Paris, de man die Héléne komt stelen en zo de Trojaanse oorlog veroorzaakt. Mooi ook was onze landgenoot Sébastien Romignon-Ercolini als een elegant fraserende Achilles. De andere solisten waren hoofdzakelijk acteurs die voor de komische noot zorgden en waarbij Denis d'Arcangelo in een dubbelrol de kroon spande.

Dirigent Cyril Englebert wist met het orkest van de Opéra Royal de Wallonie de vaart goed in de voorstelling te houden.

We genoten met volle teugen van deze schitterende operette in een al even sprankelende uitvoering door de Waalse Opera. Tot en met 31 december wordt "La belle Héléne" dagelijks opgevoerd in Luik en op 6 januari 2013 is er nog een voorstelling in Charleroi. Een aanrader!

H.D. (Gepubliceerd op 25 december 2012)

Foto's van boven naar onder:

- 1) Florian Laconi als Paris en Alexise Yerna als Héléne (Foto: Jacques Croisier)
- 2) La belle Héléne - solisten en koor.

Copyright foto's © Jacques Croisier.

[TERUG NAAR KEUZELIJST BELGIË](#)

[Start](#) | [Nieuws](#) | [Nieuws volgende speeljaar](#) | [CD-DVD-BD](#) | [Festivals](#) | [Links](#) | [Recensies 2012/13](#) | [Recensies 2011/12](#) | [Recensies 2010/11](#) | [Recensies 2009/10](#) | [Archief](#) | [Wat is nieuw](#) | [Contact](#)